

Załącznik nr 1
do Uchwały nr XXVIII/489/20
Rady Miasta Olsztyna
z dnia 16.12.2020 roku

**GMINNY PROGRAM
PROFILAKTYKI I ROZWIĄZYWANIA
PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH
ORAZ PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII**

dla Olsztyna na rok 2021

SPIS TREŚCI

Tytuł	Strona
Wprowadzenie	3
Opis sytuacji w zakresie problemów uzależnień w Olsztynie	4
Cel strategiczny Programu	12
Cele szczegółowe Programu	12
Zadania Programu	15
Finansowanie realizacji Programu	18
Zasady wynagradzania członków Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	18

WPROWADZENIE

GMINNY PROGRAM PROFILAKTYKI I ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH ORAZ PRZECIWDZIAŁNIA NARKOMANII W OLSZTYNIE jest zapisem działań, które będą realizowane w ramach zadań własnych gminy, w obszarze profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, narkomanii, przemocy w rodzinie i innych problemów związanych z używaniem substancji psychoaktywnych oraz integracji społecznej osób uzależnionych, na terenie Olsztyna w 2021 r. Zadania Programu są w dużej mierze kontynuacją realizacji z lat ubiegłych.

Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 2365 ze zm.) określa zadania z zakresu zdrowia publicznego oraz zasady ich finansowania, wskazała również jednostki samorządu terytorialnego, jako realizatorów tych zadań. Wprowadziła jednocześnie zmiany w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 2277 ze zm.) określając, iż realizacja zadań w postaci gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych stanowiącego część strategii rozwiązywania problemów społecznych, uchwalanego corocznie przez radę gminy, powinna uwzględniać cele operacyjne, określone w Narodowym Programie Zdrowia.

GMINNY PROGRAM PROFILAKTYKI I ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH ORAZ PRZECIWDZIAŁNIA NARKOMANII dla miasta Olsztyna na 2021 rok tworzony jest na podstawie diagnozy i obserwacji prowadzonych w latach poprzednich w oparciu o realizację Narodowego Programu Zdrowia i określony w nim cel operacyjny nr 2: *Profilaktyka i rozwiązywanie problemów związanych z używaniem substancji psychoaktywnych, uzależnieniami behawioralnymi i innymi zachowaniami ryzykownymi.*

Napój alkoholowy jest specyficznym towarem, wymaga specjalnych regulacji prawno-administracyjnych oraz finansowych umożliwiających wyższy stopień kontroli niż ta, która obowiązuje w systemie wolnorynkowym wobec innych produktów.

Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nakłada na władze gminy obowiązek prowadzenia działań zmierzających do ograniczenia dostępności do napojów alkoholowych.

Intencją ustawodawcy jest:

- funkcjonowanie postanowień określających maksymalną liczbę zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie gminy (miasta), usytuowania miejsc sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych oraz godzin sprzedaży napojów alkoholowych,
- funkcjonowanie „stref wolnych od alkoholu” i zakazu spożywania alkoholu w miejscach publicznych,
- prowadzenie szkoleń dla przedstawicieli poszczególnych służb i instytucji miejskich, a także podmiotów działających na terenie miasta (przedsiębiorców prowadzących sklepy, lokale gastronomiczne z napojami alkoholowymi) wskazujących na znaczenie, wagę problemów alkoholowych oraz innych uzależnień dla społeczności lokalnej,
- organizowanie działań z zakresu profilaktyki i rozwiązywania problemów związanych z używaniem substancji psychoaktywnych, uzależnieniami behawioralnymi i innymi zachowaniami ryzykownymi.

W Gminnym Programie Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii określa się następujące potrzeby i postanowienia ograniczające dostępność do alkoholu:

prowadzenie w Olsztynie specjalistycznej, eksperckiej jednostki organizacyjnej, jaką jest Miejski Zespół Profilaktyki i Terapii Uzależnień w Olsztynie (MZPiTU).

Podział organizacyjny jednostki MZPiTU:

DZIAŁ PROFILAKTYKI, w skład którego wchodzi:

- Centrum Rozwiązywania Problemów Dzieci i Młodzieży przy ul. Pstrowskiego 36, w skład którego wchodzi:
 - Punkt Pomocy „Moc” przy ul. Towarowej 18P,
 - Punkt Pomocy „Promyk” przy ul. Pstrowskiego 36.

DZIAŁ TERAPII przy ul. Metalowej 5

oraz DZIAŁ ADMINISTRACYJNO-KADROWY, DZIAŁ FINANSOWO-KSIĘGOWY

i IZBA WYTRZEŻWIENÍ – AMBULATORIUM DLA NIETRZEŻWYCH przy ul. Metalowej 5.

OPIS SYTUACJI W ZAKRESIE PROBLEMÓW UZALEŻNIEŃ W OLSZTYNIE

1. Mapa problemów uzależnień i innych problemów społecznych opracowana na podstawie wyników badań oraz informacji z instytucji zajmujących się pomocą osobom uzależnionym oraz ich rodzinom.

Problemy wskazane w badaniach profesjonalnych wykonanych na zlecenie Miejskiego Zespołu Profilaktyki i Terapii Uzależnień w Olsztynie:

- a) badanie „Używanie substancji psychoaktywnych przez mieszkańców Olsztyna – postawy, opinie, zachowania” Olsztyn, marzec 2018 r.

- W opinii największego odsetka badanych respondentów (85,0%) najpoważniejszym problemem współczesnego Olsztyna jest bezrobocie. Drugi pod względem wskazań problem miasta to zły stan zdrowia mieszkańców (81,8%), a trzeci – przemoc w rodzinie (81,3%). Przeważająca większość respondentów, jako ważny dla miasta problem, wskazała również ubóstwo (79,5%), sytuację mieszkaniową (78,0%), alkoholizm (76,5%) i narkomanię (67,5%) oraz korupcję (69,3%).

- Alkoholizm, jako problem konieczny do rozwiązania w pierwszej kolejności wskazała prawie co trzecia badana osoba (27,9%). Co piąty respondent wskazuje na konieczność zajęcia się zjawiskiem narkomanii (17,6%).

- Zdecydowana większość respondentów (80,9%) wyraża przekonanie, że pomaganie ofiarom przemocy w rodzinie jest obowiązkiem każdego człowieka. Być może ma to związek z faktem, że prawie co trzeci respondent był w swoim życiu świadkiem przemocy w rodzinie.

- Respondenci byli prawie jednomyślni (96,9%) w sformułowaniu opinii, że nadużywanie alkoholu lub narkotyków przez sprawcę stanowi potencjalny czynnik wywołający przemoc domową.

- Tylko jedna na dziesięć badanych osób nie piła w swoim życiu piwa. W przypadku co trzeciej badanej osoby inicjacja alkoholowa przy użyciu piwa miała miejsce przed ukończeniem osiemnastego roku życia.

- 82,8% badanych spożyło w swoim życiu alkohol wysokoprocentowy. Doświadczenie takie ma za sobą prawie 91% mężczyzn i 76,0% kobiet. Co czwarta badana osoba po raz pierwszy wypija alkohol wysokoprocentowy przed ukończeniem osiemnastego roku życia.

- Co dziesiąta badana osoba miała kiedykolwiek poczucie, że powinna ograniczyć swoje picie oraz czuła się nie w porządku, winna w związku ze swoim picciem.

- Znaczny odsetek osób badanych doświadczył w ciągu ostatniego roku różnych sytuacji, w których istotną rolę odgrywał alkohol. Prawie co trzeci respondent osobiście doznał zaczepki ze strony osoby pod wpływem alkoholu oraz zetknął się z nieszczęściem jakiejś rodziny, spowodowanym nadużywaniem alkoholu. Prawie co drugiemu respondentowi zdarzyło się, że osoba pod wpływem alkoholu zaczepiała go, zagadywała, używała wobec niego wulgarnych słów. Prawie równie często byli także świadkami bójek.

- Zdaniem ponad połowy respondentów (55,0%) handel alkoholem powinien podlegać kontroli.

- Opinie na temat skali spożycia alkoholu w Olsztynie na przestrzeni ostatnich lat są podzielone. Jednak jedynie 7,3% badanych uważa, że poziom konsumpcji zmalał.

- Co piąty badany stwierdził, że w Olsztynie są miejsca, w których można nielegalnie kupić alkohol.
- 80,5% badanych mieszkańców Olsztyna uznało za właściwe działania polegające na zaostrzeniu przepisów prawa w stosunku do osób, które popełniają przestępstwa pod wpływem alkoholu. Niewiele mniej (74,6%) popiera surowsze karanie sprzedawców, którzy sprzedają alkohol nieletnim.
- Zdecydowana większość badanych prezentuje pogląd, iż na picie wszystkich rodzajów alkoholi można zezwolić młodzieży dopiero po ukończeniu osiemnastego roku życia. Stosunkowo najmniej restrykcyjnie potraktowano piwo (67,9%), a najbardziej – alkohol wysokoprocentowy (76,3%).
- Zdecydowana większość respondentów uważa, że na terenie Olsztyna powinny być podejmowane działania profilaktyczne zapobiegające, zmniejszające sięganie po środki psychoaktywne, w tym alkohol.
- Co dziesiąty respondent posiadający prawo jazdy w ciągu ostatniego roku spotkał się z sytuacją, w której pojazdem kierowała osoba będąca pod wpływem alkoholu lub innej substancji psychoaktywnej.
- Prawie co dziesiąty badany przyznał, że zdarzyło się mu/jej w ciągu życia kierować pojazdem mechanicznym pod wpływem alkoholu lub innej substancji psychoaktywnej. Kierować pojazdem pod wpływem alkoholu zdarzyło się 15,6% mężczyźni i 4,8% kobiet;
- Badani respondenci, mieszkańcy Olsztyna, w zdecydowanej większości nie zgadzają się ze stwierdzeniem, że picie niewielkich ilości alkoholu w czasie ciąży może mieć korzystny wpływ na przebieg ciąży i zdrowie dzieci. Wśród tych respondentek, które były w ciąży, 17,0% zdarzyło się wówczas pić piwo; wina napiło się w trakcie ciąży 18,8% badanych, a alkoholu wysokoprocentowego – 7,6%.
- Mniej niż połowie respondentek zdarzyło się, że podczas ciąży lekarz przestrzegał je przed piciem jakichkolwiek napojów alkoholowych z uwagi na ryzyko problemów zdrowotnych.
- Skala zażywania substancji psychoaktywnych w przypadku badanych respondentów jest nieporównywalnie mniejsza, niż spożywanie przez nich napojów alkoholowych. Największą popularnością cieszy się marihuana; chociaż raz w życiu zażyło ją 27,9% respondentów. Leki uspokajające zażyło przynajmniej raz w życiu 16,6% badanych.
- W ciągu ostatniego roku największy odsetek badanych spośród tych, którzy zażyli kiedykolwiek jakieś substancje psychoaktywne przyjął leki uspokajające lub nasenne (45,6%), dopalacze (34,4%), substancje wziewne (30%) oraz marihuanę lub haszysz (28,5%).
- W miarę obniżania wieku, rośnie odsetek osób zażywających dopalacze i częstotliwość ich przyjmowania, a odsetek osób przyjmujących leki uspokajające rośnie wraz z wiekiem respondentów. Wraz z wykształceniem rośnie także częstotliwość przyjmowania leków uspokajających i nasennych.
- Inicjacja psychoaktywna zdecydowanej większości respondentów nastąpiła przed upływem ich 25 roku życia. Stosunkowo najpóźniej respondenci sięgają po leki uspokajające.
- Respondenci stwierdzili, że na terenie Olsztyna spośród wszystkich substancji psychoaktywnych najłatwiej jest zdobyć dopalacze (uważa tak prawie co trzeci badany).
- Skala problemu alkoholizmu na terenie Olsztyna jest nieporównywalnie większa niż narkomanii. Zjawisko to dotyczy w różny sposób i z różną intensywnością właściwie wszystkich środowisk społecznych, nie jest wyłącznie domeną osób wykluczonych. Dotychczasowe wysiłki zmierzające do ograniczenia tego zjawiska nie przyniosły satysfakcjonujących rezultatów. Powszechne przyzwolenia na picie, łatwy dostęp do alkoholu, brak świadomości i/lub możliwości alternatywnego stylu życia sprzyja trwałości tego zjawiska.

b) badanie „Różne formy agresji i przemocy rówieśniczej (w tym cyberprzemocy) oraz ryzykowne zachowania w Sieci gimnazjalistów na tle działań o charakterze profilaktycznym.”, Katedra Pedagogiki Ogólnej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2014 r.

- Przemoc rówieśnicza wśród uczniów nie jest zjawiskiem powszechnym; jeśli jednak występuje, to nie spotyka się z właściwą reakcją – fakt ten nie zostaje zgłoszony nauczycielom ani rodzicom.
- Najbardziej popularną formą agresji jest ta o charakterze werbalnym, w tym głównie wyzywanie i obrażanie, którego doświadczył co drugi badany. Z kolei 35% było obrażanych i/lub poniżanych, a wobec 22% użyto obraźliwego przezwiska. Ponad 40% badanych doświadczyło agresji werbalnej wielokrotnie.

Wysoki odsetek gimnazjalistów doświadczył również agresji relacyjnej. Wyniki wskazują, że 42,4% uczniów (460 uczniów) doświadczyło wymyślania i/lub rozpowszechniania plotek i nieprawdziwych informacji na swój temat, z czego ponad 55% częściej niż raz. Z kolei wykluczania z grupy prawie 20%.

- Duży odsetek uczniów padł również ofiarą przemocy fizycznej. Popychany był co trzeci gimnazjalista, a prawie co dziesiąty częściej niż pięć razy. Z kolei ofiarami szarpania było 310 osób, czyli 28,6% badanych. Co czwarty badany gimnazjalista doświadczył agresji fizycznej więcej niż raz w trakcie minionego roku szkolnego. W tej perspektywie niepokojąco wypadają wyniki odpowiedzi wychowawców. Ponad połowa z nich nie odnotowała ani jednego wydarzenia noszącego znamiona agresji fizycznej.

- Z kolei niszczenia własności, czyli formy agresji materialnej, doświadczyło aż 27% badanych, z tego połowa wielokrotnie.

- Co dziesiąty gimnazjalista doświadczył dotykania w sposób seksualny wbrew woli (agresja seksualna), z czego ponad połowa częściej niż raz. Niemal 5% populacji badanej było ofiarami zmuszania do robienia nieprzyjemnych dla siebie rzeczy i tyle samo zamykanych w pomieszczeniu.

- Niepokojący jest odsetek uczniów negatywnie oceniających atmosferę w szkole. Przekracza on połowę i wynosi 52,3%. Z kolei 15% jest zdania, że nikt w klasie go/jej nie lubi lub udzieliła odpowiedzi: „mniej niż połowa uczniów w klasie mnie lubi”.

- Około 30% badanych w okresie 1 roku doznało dwukrotnie którejś ze wskazanych form agresji elektronicznej. Trzy formy cyberagresji można uznać za najbardziej powszechne. Mowa o: włamaniu na profil czy konto ofiary (18,7%), pisanie obraźliwych komentarzy pod jej adresem (20%) oraz bycie obiektem zdjęć czy nagrań wykonywanych wbrew woli (36,1%). Warto jednak dodać, że co dziesiąty gimnazjalista doświadczył rozpowszechniania kompromitujących nagrań ze swoim udziałem, a 12% badanych było szantażowanych ich publicznym udzieleniem.

- Większość wychowawców nie odnotowuje przypadków cyberagresji, której ofiarami mieli być uczniowie. Połowa z nich zarejestrowała kilka incydentów pisania obraźliwych komentarzy, czy wyśmiewania ucznia za pośrednictwem Internetu lub telefonu komórkowego. Wśród zachowań ryzykownych w kontekście wiktyimizacji w zakresie cyberagresji najczęściej miejsca poświęcono sekstingowi. Z otrzymanych danych wynika, że co dziesiąty uczeń był namawiany do przesyłania swoich nagich zdjęć, w tym prawie połowa częściej niż raz. Ostatecznie 5,8% zrobiło sobie takie zdjęcia, a 3% zdecydowało się na ich publikację. Większą aktywność

w odniesieniu do wskazanych zachowań wykazują chłopcy.

- Na zawarcie znajomości przez Internet zdecydowała się ponad połowa badanych, tj. 54,4%, z kolei na spotkanie – 28,8%.

- Wśród stron zawierających szkodliwe treści, największą popularnością cieszą się witryny o tematyce erotycznej, czy pornograficznej. Do korzystania z nich przyznał się co trzeci badany. Z kolei 61,1% przyznało, że poszukiwało w/w treści. Niemal 14% badanych zadeklarowało, że w trakcie minionego roku przeglądało strony promujące rasizm i przemoc, a co dziesiąty gimnazjalista – zachęcające do używania narkotyków. Użytkownikami tego typu stron są częściej chłopcy.

- Co dziesiąty gimnazjalista nadużywa Internetu (przy nieznaczącej przewadze chłopców). Ciekawy jest fakt, że ani uczestnictwo w zajęciach pozalekcyjnych, ani też kontrola rodzicielska nie są zmiennymi różnicującymi.

c) „Badanie na temat problemu uzależnień od środków psychoaktywnych wśród dzieci i młodzieży na terenie miasta Olsztyn”, Zakład Badań Naukowych Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, Warszawa, grudzień 2010 r.

- Aktywność uczniów poza szkołą w większości wiąże się z rozrywką głównie w postaci oglądania TV, grą w gry komputerowe czy przeglądaniem stron internetowych.

- Niepokój wzbudza stopień przyzwolenia na sięganie po używki. 2/3 badanych uczniów twierdzi, że w niektórych sytuacjach życiowych dopuszczalne jest upicie się, a co czwarty sądzi, że można sięgnąć po narkotyk. Wyniki te są całkiem rozbieżne z opiniami rodziców na temat poglądów młodzieży w tej kwestii.

- Ponad połowa uczniów twierdzi, że spożywanie alkoholu przez osoby poniżej 18 roku życia jest czymś „normalnym”, zaś 30% uczniów twierdzi, że sporadyczne zażywanie „miękkich narkotyków” nie jest niczym złym. Zdecydowana większość uważa jednak, że wszystkim osobom uzależnionym należy się pomoc.
- 72% gimnazjalistów oraz 65% uczniów szkół ponadgimnazjalnych nie pali papierosów; palenie nie jest więc zjawiskiem powszechnym.
- Większe są rozmiary problemu upijania się; zwiększył się odsetek uczniów deklarujących, że upili się choćby raz w życiu, a także częściej; jest to łącznie 70,3% uczniów szkół ponadgimnazjalnych oraz 42,8% gimnazjalistów.
- Nastąpił wzrost spożycia napojów alkoholowych przez uczniów, zwłaszcza wódki i innych mocnych alkoholi (o 8%).
- Wśród narkotyków największą popularnością cieszą się: marihuana oraz tzw. Dopalacze; marihuanę paliło choćby raz ok. 30% uczniów, dopalacze były używane przez 22% uczniów.

Informacje uzyskane z instytucji miejskich:

Liczba przyjęć do Izby Wyrzeźwień – Ambulatorium dla Nietrzeźwych (IW- AN)
w Olsztynie w ostatnich latach:

Rok	Liczba przyjęć ogółem	Liczba przyjęć kobiet	Liczba przyjęć mężczyzn	Liczb przyjęć nieletnich
2012	4047	499	3544	4
2013	5013	653	4358	2
2014	4829	707	4122	1
2015	4011	282	3728	1
2016	3781	406	3375	0
2017	4668	452	4216	1
2018	4798	570	4228	1
2019	4606	675	3931	0

Dane dotyczące działalności Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
w Olsztynie:

Rok	Ilość wniosków do Komisji o zastosowanie leczenia	Ilość skierowań na badania biegłych	Ilość wniosków do Sądu o zastosowanie leczenia	Ilość opinii w sprawie lokalizacji punktów sprzedaży alkoholu
2012	187	77	64	323
2013	154	50	61	243
2014	172	38	36	327
2015	418	66	54	328
2016	468	82	69	177
2017	292	63	50	147
2018	274	59	46	184
2019	315	70	54	165

Dane Biura Obsługi Klienta Urzędu Miasta Olsztyna dotyczące rynku napojów alkoholowych:

Rok	Liczba mieszkańców/ jeden punkt sprzedaży alkoholu pow. 18%	Ilość wydanych zezwoleń na sprzedaż oraz podawanie napojów alkoholowych	Ilość cofniętych zezwoleń	Liczba spraw skierowanych przez gminę do sądu w związku ze sprzedażą alkoholu nieletnim
2012	482	293	0	0
2013	457	407	0	0
2014	436	539	3	0
2015	436	610	0	0
2016	422	521	0	0
2017	434	573	0	0
2018	438	458	0	0
2019	422	427	0	0

Zmniejszająca się liczba mieszkańców przypadających na jeden punkt sprzedaży napojów zawierających pow. 18 % alkoholu w latach 2012 – 2018 informuje o tym, że mocniejsze alkohole stają się łatwiej dostępne. Skutkiem tego może być zwiększenie konsumpcji oraz pojawianie się nowych problemów zdrowotnych i społecznych. Zalecenia Unii Europejskiej i WHO (Światowa Organizacja Zdrowia), wskazują jako bezpieczny wskaźnik liczbę 1000-1500 mieszkańców przypadających na jeden punkt sprzedaży napojów alkoholowych. W 2019 r. w Olsztynie na **jeden punkt sprzedaży alkoholu powyżej 18% przypadało 422 mieszkańców. Nastąpiła więc nieznaczna różnica tego wskaźnika w stosunku do lat ubiegłych.** W latach 2012 – 2019 w Olsztynie cofnięto 3 zezwolenia na sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych.

Informacje uzyskane z instytucji miejskich dotyczące rodzin zamieszkujących budynki przy ul. Towarowej 18:

- **Izba Wyrzeźwień – Ambulatorium dla Nietrzeźwych:**
 - w 2016 r. roku doprowadzono do Izby 63 osoby zamieszkałe przy ul. Towarowej 18 (niektóre osoby były przyjmowane kilkanaście bądź kilkadziesiąt razy w ciągu roku).
 - w 2017 r. roku doprowadzono do Izby 30 osób zamieszkałych przy ul. Towarowej 18 (niektóre osoby były przyjmowane kilkanaście bądź kilkadziesiąt razy w ciągu roku).
 - w 2018 r. roku doprowadzono do Izby 38 osób zamieszkałych przy ul. Towarowej 18 (niektóre osoby były przyjmowane kilkanaście bądź kilkadziesiąt razy w ciągu roku).
 - w 2019 r. roku doprowadzono do Izby 30 osób zamieszkałych przy ul. Towarowej 18 (niektóre osoby były przyjmowane kilkanaście bądź kilkadziesiąt razy w ciągu roku).
- **Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej:**
 - w 2016 r. roku objętych pomocą MOPS były 23 rodziny z dziećmi zamieszkujące budynki przy ul. Towarowej 18,
 - w 2017 r. roku objętych pomocą MOPS było 21 rodzin z dziećmi zamieszkujących budynki przy ul. Towarowej 18,

- w 2018 r. roku objętych pomocą MOPS było 15 rodzin z dziećmi zamieszkujących budynki przy ul. Towarowej 18 (w tym 28 dzieci).
- w 2019 r. roku objętych pomocą MOPS było 9 rodzin z dziećmi zamieszkujących budynki przy ul. Towarowej 18 (w tym 17 dzieci).

- **Zakład Lokali i Budynków Komunalnych:**

- wg stanu na dzień 31.12.2016 r. roku budynki przy ul. Towarowej 18 zamieszkiwało 39 rodzin z dziećmi (w tym 64 dzieci).
- wg stanu na dzień 31.12.2017 r. roku budynki przy ul. Towarowej 18 zamieszkiwały 32 rodziny z dziećmi (w tym 59 dzieci).
- wg stanu na dzień 31.12.2018 r. roku budynki przy ul. Towarowej 18 zamieszkiwały 27 rodziny z dziećmi (w tym 49 dzieci).
- wg stanu na dzień 31.12.2019 r. roku budynki przy ul. Towarowej 18 zamieszkiwały 24 rodziny z dziećmi .

2. Pomoc udzielana uzależnionym mieszkańcom Olsztyna oraz ich rodzinom.

Udzielaniem pomocy w różnych formach zajmują się następujące instytucje:

- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Olsztynie udziela m. in. pomocy finansowej i materialnej rodzinom z problemami alkoholowymi. Liczba rodzin korzystających z tej pomocy w 2019 roku nieznacznie wzrosła w stosunku do roku wcześniejszego.

Lp.	rok	ilość rodzin z problemami alkoholowymi korzystających pomocy finansowej i materialnej rodzinom
1.	2012	987 rodzin
2.	2013	1090 rodzin
3.	2014	758 rodzin
4.	2015	984 rodzin
5.	2016	763 rodzin
6.	2017	755 rodzin
7.	2018	812 rodzin
8.	2019	790 rodzin

- instytucje oferujące pomoc terapeutyczną:

a) Miejski Zespół Profilaktyki i Terapii Uzależnień w Olsztynie – Dział Terapii, w zakresie:

- terapia indywidualna i grupowa w zakresie uzależnienia od:

- alkoholu (po ukończeniu podstawowego programu terapii w placówkach ochrony zdrowia),
- hazardu,
- komputera/Internetu,
- nikotyny,
- narkotyków,

- konsultacje lekarza psychiatry dla osób uczestniczących w terapii,

- dla członków rodzin osób uzależnionych:

- psychoterapia współuzależnienia,
- psychoterapia Dorosłych Dzieci Alkoholików / Dorosłych Dzieci z Rodzin Dysfunkcyjnych,
- konsultacje dla rodziców osób uzależnionych od środków psychoaktywnych.

b) Wojewódzki Zespół Lecznictwa Psychiatrycznego w Olsztynie – samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej, organ założycielski – Samorząd Województwa Warmińsko – Mazurskiego;

- Oddział Leczenia Zespołów Abstynencyjnych, m.in.:

- leczenie alkoholowych zespołów abstynencyjnych,
- leczenie psychoz alkoholowych,
- detoksykacja,
- wydawanie opinii sądowo – psychiatrycznych.

- Oddział Terapii Uzależnienia od Alkoholu (z Pododdziałem Dziennym), m. in.:

- realizacja programów psychoterapii uzależnienia od alkoholu,
- świadczenia indywidualne udzielane osobom uzależnionym,
- działania konsultacyjno – edukacyjne dla członków rodzin osób uzależnionych,
- programy terapeutyczne dla osób współuzależnionych prowadzone w punkcie konsultacyjnym.

c) NZOZ Przychodnia Psychoterapii, Profilaktyki i Leczenia Uzależnień w Olsztynie przy ul. Puszkina 13, m. in. w zakresie:

- psychoterapia, poradnictwo dla osób oraz rodzin z problemem narkotykowym,
- psychoterapia osób uzależnionych od alkoholu utrzymujących abstynencję,
- grupy edukacyjno – motywujące dla osób skierowanych na leczenie przez Sąd Rodzinny,
- oddział dzienny uzależnień bliżej nie scharakteryzowanych,
- program metadonowy dla osób uzależnionych od heroiny.

Liczba osób, z podziałem na osoby uzależnione (U) oraz współuzależnione (W), które korzystały z pomocy w/ w instytucji w latach 2012- 2019:

rok	Placówka			Razem
	Dział Terapii MZPiTU *	Wojewódzki Zespół Lecznictwa Psychiatrycznego – Oddział Terapii Uzależnienia od Alkoholu	NZOZ – Przychodnia ul. Puszkina 13	
2012	U: 231	U:1697	U:687	U:2615
	W:184	W:11	W:208	W:403
2013	U: 201	U:1828	U:821	U:2850
	W:189	W: 60	W:376	W:625
2014	U: 220	U:1866	U: brak danych	U:2086
	W:189	W: 0	W: brak danych	W:189
2015	U:243	U:1645	U:1057	U:2945
	W:170	W:0	W:337	W:507
2016	U:214	U: 1616	U:brak danych	U:1830
	W:163	W:0	W:brk danych	W:163
2017	U:191	U: 2030	U: brak danych	U: 2221
	W: 61	W: nie jest prowadzona ewidencja	W: brak danych	W: 61

2018	U:189	U: 1937	U: brak danych	U:2126
	W: 66	W: nie jest prowadzona ewidencja	W: brak danych	W: 66
2019	U:216	U: 1491	U: brak danych	U:1707
	W:76	W:0	W: brak danych	W:76

* liczba osób uczestniczących w systematycznej terapii.

- Poradnia Profilaktyczno -Konsultacyjna Stowarzyszenie Monar w Olsztynie - liczba osób, z podziałem na rodzaj prowadzonych zajęć w 2019 roku:

Lp.	Rodzaj zajęć	ilość osób
1.	Konsultacje indywidualne	245
2.	Interwencje kryzysowe	80
3.	Interwencje socjalne	60
4.	Działania środowiskowe	60
5.	Warsztaty psychospołeczne	35
6.	Grupa osobistego rozwoju	30
7.	Grupa zapobiegania nawrotom	20
8.	Sesje diagnostyczne – program CANDIS	25
9.	Sesje indywidualne CANDIS	28
10.	Zajęcia warsztatowe w szkołach (Województwo Warmińsko-Mazurskie)	717

- Organizacje pozarządowe działające na terenie Olsztyna w zakresie profilaktyki i terapii uzależnień:
 - a) Warmińsko – Mazurskie Stowarzyszenie Pomocy Rodzinie SUKURS:
 - realizacja programów pomocy dla rodzin z problemem używania substancji psychoaktywnych,
 - realizacja programów terapeutycznych dla osób używających substancje psychoaktywne,
 - b) Chrześcijańska Misja Pomocy Ludziom Uzależnionym MISJA NOWA NADZIEJA:
 - program edukacyjno – wspierający dla uzależnionych podopiecznych olsztyńskiego Schroniska dla Bezdomnych,
 - c) Stowarzyszenie Pomocy Osobom z Problemami Uzależnień ALFA:
 - realizacja programów terapeutycznych dla osób uzależnionych oraz współuzależnionych po podstawowych programach terapii.

Wyżej wymienione organizacje działają przy organizacyjnym oraz finansowym wsparciu Miejskiego Zespołu Profilaktyki i Terapii Uzależnień w Olsztynie.

Ilość wszczętej procedury „Niebieskiej Karty”:

2012 r.- wszczęto 286 procedur „Niebieskiej Karty”,
 2013 r.- wszczęto 236 procedur „Niebieskiej Karty”,
 2014 r.- wszczęto 376 procedur „Niebieskiej Karty”,
 2015 r.- wszczęto 893 procedur „Niebieskiej Karty”,
 2016 r. wszczęto 1767 procedur „Niebieskiej Karty”,
 2017 r. wszczęto 989 procedur „Niebieskiej Karty”,
 2018 r. wszczęto 607 procedur „Niebieskiej Karty”,
 2019 r. wszczęto 505 procedur „Niebieskiej Karty”,

CEL STRATEGICZNY PROGRAMU

Ograniczenie występowania problemów związanych z używaniem alkoholu, narkotyków i innych substancji psychoaktywnych oraz nowych problemów społecznych, kryminalnych i epidemiologicznych bezpośrednio z nimi związanych.

CELE SZCZEGÓŁOWE PROGRAMU

Zwiększenie skuteczności nowoczesnej profilaktyki zintegrowanej poprzez:

1) aktywizację zasobów (intelektualnych, duchowych, finansowych, materialnych, in.) oraz integrację wszystkich potencjalnych sojuszników, ruchów trzeźwościowych, organizacji, instytucji, osób fizycznych.

Wskaźniki: liczba aktywnych podmiotów, ilość działań i przedsięwzięć integrujących;

2) koncentrowanie i kompleksowość działań we wszystkich środowiskach (przedszkola, szkoły, rodzina, środowiska rówieśnicze) oraz wzmacnianie czynników chroniących i eliminowanie czynników ryzyka.

Wskaźniki: liczba zrealizowanych programów przedszkolnych, szkolnych, rodzinnych i wychowawczych, rówieśniczych, liczba uczestników tych programów, liczba realizatorów;

3) doskonalenie i integrowanie treści programów profilaktyki problemowej zapobiegającej szerokiemu spektrum zachowań ryzykownych.

Wskaźniki: liczba zgłoszonych do realizacji programów o udoskonalonej i zintegrowanej treści programowej.

4) doskonalenie metod i form oddziaływań profilaktycznych oraz stosowanie skutecznych strategii profilaktycznych.

Wskaźniki: liczba realizatorów działań profilaktycznych, którzy podwyższyli swoje kwalifikacje, liczba programów zawierających nowe metody i formy oddziaływań.

5) wprowadzanie pilotażowych programów pracy z młodzieżą, m. in. programu profilaktycznego dotyczącego zachowań ryzykownych w sieci.

Wskaźniki: liczba programów, liczba uczestników, wyniki ewaluacji informujące, w jakim stopniu oraz w jakim zakresie osiągnięto cele programowe.

6) monitorowanie działań profilaktycznych

Wskaźniki: liczba zrealizowanych działań monitorujących, liczba uczestników, ilość wyników pochodzących z ewaluacji poszczególnych działań, wysokość środków przeznaczonych na realizację działań.

Zwiększanie świadomości społecznej w zakresie problematyki związanej z używaniem substancji psychoaktywnych, poprzez:

1) dokonywanie systematycznej i ciągłej diagnozy stanu problemów alkoholowych na poziomie gminy i zapoznanie z jej wynikami społeczności i decydentów.

Wskaźniki: ilość przeprowadzonych badań i diagnoz, liczba prezentacji wyników i ilość ich odbiorców;

2) edukowanie i informowanie, w tym edukacja publiczna na temat działania alkoholu, potrzeby zmiany stylu picia, społecznych uwarunkowań jego używania oraz edukacja specjalistyczna na temat problemów alkoholowych i metod ich rozwiązywania skierowana do osób sprawujących funkcje publiczne, urzędników samorządowych, dziennikarzy, duchownych, nauczycieli, pracowników służby zdrowia, trenerów sportowych, działaczy organizacji pozarządowych.

Wskaźniki: ilość medialnych akcji informacyjnych, ilość zrealizowanych edukacyjnych programów profilaktycznych adresowanych do ogółu odbiorców, liczba uczestników, ilość spotkań edukacyjnych i szkoleń poszczególnych grup zawodowych;

3) promowanie zdrowego stylu życia, m.in. poprzez kampanie, festyny, imprezy dla mieszkańców Olsztyna, zwłaszcza dla dzieci i młodzieży.

Wskaźniki: liczba kampanii, liczba imprez, liczba uczestników, liczba realizatorów;

4) zwiększanie świadomości na temat problemów uzależnień w środowiskach akademickich

Wskaźniki: liczba podejmowanych akcji i kampanii informacyjnych, liczba wydawnictw na temat problemów uzależnień rozpowszechnianych na olsztyńskich uczelniach, liczba seminariów, konferencji na temat problemów uzależnień, liczba prac badawczych realizowanych wspólnie z instytucjami miejskimi.

Ograniczanie dostępności alkoholu i innych środków psychoaktywnych, zwłaszcza wśród młodzieży, poprzez:

1) edukowanie, kształtowanie społecznie akceptowanych postaw i przekonań poprzez ograniczenia reklamy, lobbingu, zezwoleń.

Wskaźniki: liczba zrealizowanych programów, szkoleń, warsztatów, liczba uczestników.

2) działania służb oraz innych podmiotów i osób mające na celu zmniejszenie dostępu osób nieletnich do alkoholu poprzez szkolenia sprzedawców napojów alkoholowych oraz poprzez kontrole sklepów i lokali gastronomicznych pod kątem przestrzegania ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zwłaszcza zakazu sprzedaży i podawania alkoholu nieletnim.

Wskaźniki: liczba zrealizowanych szkoleń, liczba uczestników, liczba realizatorów szkoleń, ilość przeprowadzonych kontroli, wyniki otrzymane z porównania z wynikami poprzednich kontroli.

Ograniczenie spożycia napojów alkoholowych przez mieszkańców Olsztyna poprzez:

1) realizację programów profilaktyki uniwersalnej skierowanych do dzieci i młodzieży.

Wskaźniki: liczba zrealizowanych programów, liczba uczestników;

2) pracę z rodzicami i wychowawcami w kierunku przyjęcia przez nich efektywnych postaw profilaktycznych, opracowanie i wprowadzenie w życie skutecznych programów profilaktycznych proporcjonalnie do potrzeb i sytuacji rozwojowych, mających na celu podniesienie wieku inicjacji alkoholowej wśród dzieci i młodzieży.

Wskaźniki: ilość programów, spotkań, warsztatów, wywiadówek profilaktycznych z rodzicami i nauczycielami, ilość uczestników, ilość realizatorów;

3) promowanie abstynencji i bezpiecznego sposobu używania napojów alkoholowych (bez nadużywania i upojenia), edukacja społeczna w zakresie skutków upijania się, programy profilaktyczne wśród dorosłych w każdym dostępnym środowiskach

Wskaźniki: ilość przekazów edukacyjnych, ilość realizatorów, ilość odbiorców.

Zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób mających problemy związane z używaniem alkoholu oraz innych substancji psychoaktywnych, zwłaszcza dla osób uzależnionych, poprzez:

1) udzielanie pomocy psychologicznej, prawnej, terapeutycznej.

Wskaźniki: ilość przeprowadzonych konsultacji specjalistycznych, zajęć terapeutycznych, warsztatów, treningów, liczba ich uczestników, w tym liczba osób kończących terapię;

2) działania z zakresu profilaktyki selektywnej i wskazującej adresowanej do dzieci i młodzieży oraz ich rodzin.

Wskaźniki: liczba osób uczestniczących w programach profilaktyki selektywnej i wskazującej, ilość programów integracyjnych.

Zwiększanie dostępności pomocy rodzinom, w których występują problemy związane z używaniem alkoholu, narkotyków oraz innych substancji psychoaktywnych, w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie, poprzez:

1) prowadzenie specjalistycznej pomocy dla dzieci i młodzieży doświadczającej przemocy w rodzinie.

Wskaźniki: liczba udzielonych specjalistycznych porad/konsultacji, liczba przeprowadzonych indywidualnych konsultacji specjalistycznych/zajęć terapeutycznych, liczba spotkań grupowych psycho-edukacyjnych, liczba przeprowadzonych interwencji w sytuacji zagrożenia dziecka, liczba osób dorosłych korzystających z pomocy, liczba dzieci i młodzieży objętych pomocą, liczba osób udzielających pomocy;

2) realizację programów wspierania rodziny w sytuacjach kryzysowych, w tym przemocy w rodzinie.

Wskaźniki: liczba zrealizowanych programów, liczba osób/rodzin objętych programami, liczba realizatorów programów;

3) prowadzenie programów i konsultacji edukacyjnych służących zwiększaniu kompetencji i umiejętności wychowawczych w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie i będących w sytuacjach kryzysowych.

Wskaźniki: liczba zrealizowanych programów, liczba przeprowadzonych konsultacji, liczba osób, które wzięły udział w programach, liczba osób korzystających z konsultacji, liczba realizatorów programów, liczba osób przeprowadzających konsultacje;

4) zapewnienie konsultacji specjalistycznych, psychoterapii, pomocy prawnej rodzinom, w których występują problemy związane z używaniem alkoholu, narkotyków.

Wskaźniki: liczba zrealizowanych konsultacji, form terapii, pomocy prawnej, liczba osób korzystających z tych form pomocy, liczba podmiotów współpracujących.

Poprawa współpracy z instytucjami, organizacjami pozarządowymi, służącej rozwiązywaniu problemów uzależnień oraz przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie poprzez:

1) udzielanie pomocy merytorycznej oraz organizacyjnej podmiotom realizującym zadania gminnego programu rozwiązywania problemów alkoholowych i narkomanii oraz wybranych zadań gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie

Wskaźniki: liczba udzielonych porad, konsultacji, szkoleń, liczba uczestników, liczba realizatorów szkoleń, liczba podmiotów;

2) współdziałanie z instytucjami i organizacjami, w tym: z Olsztyńskim Centrum Organizacji Pozarządowych oraz z Biurem Prezydenta Miasta i Dialogu Obywatelskiego Urzędu Miasta Olsztyna, w realizacji wspólnych przedsięwzięć służących poprawie skuteczności prowadzonych zadań.

Wskaźniki: liczba zrealizowanych działań profilaktycznych oraz terapeutycznych, liczba uczestników, liczba współpracujących podmiotów, liczba wspólnie realizowanych zadań;

3) podejmowanie działań promujących instytucje i osoby pracujące na rzecz trzeźwości, rozwiązywania problemów uzależnień, przeciwdziałania przemocy, wzbudzanie zainteresowania społecznego tą tematyką

Wskaźniki: ilość działań promocyjnych, ilość podmiotów wyróżnionych, zasięg społecznego odbioru.

ZADANIA PROGRAMU

Zadanie 1.

Działalność Miejskiego Zespołu Profilaktyki i Terapii Uzależnień w Olsztynie:

- ponoszenie kosztów zatrudnienia specjalistów,
- sprawowanie nadzoru, koordynacja działań i opieka merytoryczna nad prawidłową realizacją zadań gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych,
- koszty utrzymania oraz administrowania budynkami,
- ponoszenie części kosztów związanych z zapewnieniem opieki socjalno – bytowej i bezpieczeństwa osobom nietrzeźwym przebywającym w Izbie Wytrzeźwień – Ambulatorium dla Nietrzeźwych, w tym opieki medycznej oraz innych niezbędnych świadczeń wymaganych odrębnymi przepisami,
- wykonywanie niezbędnych prac remontowych, adaptacyjnych, modernizacyjnych i inwestycyjnych w budynkach przy Al. Wojska Polskiego 8, ul. Pstrowskiego 36, ul. Metalowej 5, ul. Towarowa 18 P oraz wyposażanie w niezbędny sprzęt.

Zadanie 2.

Zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i zagrożonych uzależnieniem od alkoholu, narkotyków, innych substancji psychoaktywnych:

1. Udzielanie pomocy osobom uzależnionym oraz zagrożonym uzależnieniem od alkoholu, innych substancji psychoaktywnych oraz od zachowań kompulsywnych w następujących formach:

- a) konsultacje specjalistów,
- b) zajęcia edukacyjne, w tym warsztaty i treningi,
- c) pomoc i wsparcie psychologiczne,
- d) zajęcia będące alternatywą wobec używania substancji psychoaktywnych, wspomagające proces zdrowienia,
- e) wspieranie osób uzależnionych, po ukończonych programach terapii podstawowej i pogłębionej,
- f) pomoc udzielana osobom uzależnionym od narkotyków, hazardu, Internetu, nikotyny,
- g) współpraca z innymi instytucjami i organizacjami w realizacji programów edukacyjno-korekcyjnych dla kierowców, którzy utracili prawo jazdy w związku z prowadzeniem pojazdów w stanie nietrzeźwości,
- h) działania z zakresu integracji społecznej, w tym aktywizacja zawodowa,
- i) dofinansowywanie realizacji programów terapeutycznych i rehabilitacyjnych, w których uczestniczą mieszkańcy Olsztyna przebywający w zakładach karnych oraz opuszczający zakłady karne.

2. Organizowanie, współorganizowanie konferencji, seminariów, szkoleń oraz innych form podnoszących poziom kwalifikacji i kompetencji specjalistów z zakresu terapii uzależnień.

Zadanie 3.

Udzielanie rodzinom, w których występują problemy związane z używaniem alkoholu, narkotyków i innych substancji psychoaktywnych, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie.

- 1) Działania na rzecz rodzin z problemem przemocy:
 - a) upowszechnianie wiedzy na temat zjawisk przemocy w szczególności w rodzinach z problemem alkoholowym: działania informacyjno-edukacyjne, społeczne i medialne kampanie edukacyjne,
 - b) udzielanie pomocy poprzez: poradnictwo, wsparcie psychologiczne, edukację, psychoedukację, psychoterapię, konsultacje specjalistyczne, mediacje rodzinne, socjoterapię,

- c) udzielanie pomocy rodzinom, w których występuje problem dysfunkcji wychowawczych związanych z problemem przemocy w rodzinie poprzez: zajęcia edukacyjne, warsztaty umiejętności życia w rodzinie, uczestnictwo w Szkole dla Rodziców, poradnictwo oraz wykłady,
- d) prowadzenie edukacji publicznej zwiększającej świadomość rodziców i opiekunów w wychowaniu dzieci i młodzieży, korygującej postawy rodzicielskie,
- e) rozwijanie systemu edukacji zwiększającej wiedzę i umiejętności profesjonalistów oraz rodziców z zakresu przemocy w rodzinie, przemocy rówieśniczej, w tym cyberprzemocy,
- f) realizacja założeń Gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, jako zadania własnego gminy, wynikającego z ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, tworzono w oparciu o Program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na lata 2014-2020.

2) Udzielanie pomocy rodzinom, w których występują problemy w związku z używaniem substancji psychoaktywnych poprzez:

- a) konsultacje specjalistów,
- b) zajęcia edukacyjne,
- c) warsztaty umiejętności życiowych,
- d) treningi zachowań,
- e) poradnictwo,
- f) psychoterapię,
- g) socjoterapię.

3) Finansowanie różnych form pomocy dla dzieci oraz rodzin, w których występują problemy w związku z używaniem substancji psychoaktywnych oraz przemocą w rodzinie, poprzez organizację wolnego czasu i wypoczynku.

Zadanie 4.

Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych i przeciwdziałania narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych.

1) Realizowanie, finansowanie, dofinansowywanie realizacji programów z zakresu profilaktyki uzależnień i promocji zdrowia na wszystkich trzech poziomach: profilaktyki uniwersalnej, selektywnej i wskazującej, w tym:

- a) programów o potwierdzonej skuteczności ujętych w systemie programów rekomendowanych
- b) programów informacyjno-edukacyjnych
- c) programów środowiskowych
- d) programów rówieśniczych
- e) programów socjoterapeutycznych oraz innych programów zawierających elementy terapii
- f) programów adresowanych do tzw. „grup ryzyka”, m. in.: realizacja programów interwencyjnych na rzecz dzieci, młodzieży i rodzin z problemem alkoholowym
- g) programów alternatywnych z uwzględnieniem pozalekcyjnych zajęć sportowych
- h) programów nowoczesnej profilaktyki zintegrowanej z zastosowaniem skutecznych strategii profilaktycznych oraz rozwiązań nowatorskich
- i) programów edukacyjnych dla rodziców i wychowawców
- j) programów realizowanych w czasie wolnym od nauki, w tym podczas ferii oraz wakacji.
- k) Prowadzenie edukacji publicznej, także we współpracy z mediami. Organizowanie i udział w lokalnych i ogólnopolskich kampaniach, akcjach profilaktycznych, upowszechnianie informacji

dotyczących ryzyka szkód wynikających ze spożywania alkoholu przez dzieci i młodzież, nadmiernego upijania się przez dorosłych, szkód picia alkoholu przez kobiety w ciąży.

- l) Promocja zdrowego, bezpiecznego stylu życia, zdrowia psychicznego, poprzez organizowanie, finansowanie, dofinansowywanie różnego rodzaju imprez oraz wydarzeń społeczno – kulturalnych adresowanych do mieszkańców Olsztyna.
- m) Prowadzenie działań na rzecz przeciwdziałania nietrzeźwości kierowców oraz bezpieczeństwa ruchu drogowego.
- n) Szkolenie kadr, organizowanie, współorganizowanie szkoleń, konferencji, seminariów i innych podnoszących poziom kwalifikacji i kompetencji realizatorów działań z zakresu profilaktyki zintegrowanej oraz problematyki uzależnień.
- o) Wspieranie działań zmierzających do ograniczenia dostępności różnych substancji psychoaktywnych (między innymi „dopalaczy” oraz innych środków odurzających), działań w kierunku ograniczenia reklamy napojów alkoholowych, ograniczenia dostępności alkoholu, we współpracy ze służbami miejskimi.
- p) Prowadzenie badań, monitorowanie problemów społecznych, związanych z używaniem substancji psychoaktywnych oraz przemocą w rodzinie, sporządzanie diagnozy problemów społecznych.
- q) Opracowywanie, wykonywanie materiałów służących realizacji działań z zakresu problematyki uzależnień.
- r) Zakup materiałów, wydawnictw, prasy do realizacji działań z zakresu problematyki uzależnień.
- s) Inne działania z zakresu profilaktyki.

Zadanie 5.

Wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych służącej rozwiązywaniu problemów uzależnień.

- 1) Udzielanie pomocy merytorycznej, organizacyjnej instytucjom, osobom fizycznym, organizacjom pozarządowym, w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień oraz przeciwdziałania przemocy.
- 2) Współdziałanie z instytucjami i organizacjami pozarządowymi prowadzącymi działalność na rzecz przeciwdziałania uzależnieniom, w zakresie realizacji:
 - a) finansowania Klubu Abstynenta przy al. Wojska Polskiego 8 w Olsztynie,
 - b) programów profilaktycznych dla dzieci, młodzieży, rodzin, w tym z grup podwyższonego ryzyka,
 - c) programów terapeutycznych dla osób uzależnionych i ich rodzin,
 - d) programów szkoleniowych dla osób pracujących z osobami zagrożonymi oraz uzależnionymi od narkotyków,
 - e) organizowania imprez promujących zdrowy styl życia.
- 3) Współpraca z ruchami samopomocowymi.
- 4) Współpraca z olsztyńskimi uczelniami wyższymi w zakresie określonym podpisanymi porozumieniami, obejmującymi m.in.:
 - a) współpracę w ramach edukacji, w tym możliwość organizowania i dofinansowywania zajęć z zakresu problematyki uzależnień i przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz możliwość dofinansowania konsultacji, poradnictwa i wsparcia indywidualnego w punktach pomocy psychologiczno – pedagogicznej,
 - b) pomoc merytoryczną dla studentów zainteresowanych problematyką uzależnień, w tym współorganizowanie praktyk studenckich,
 - c) wspieranie inicjatyw uczelnianych w zakresie promocji zdrowego stylu życia oraz działań badawczych uczelni w obszarze uzależnień i organizacji konferencji naukowych – dofinansowywanie działań, publikacji i opracowań.

Zadanie 6.

Działalność Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych polegająca na podejmowaniu czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie leczenia odwykowego, ponoszenie kosztów administracyjnych z tym związanych oraz kosztów innych działań Gminnej Komisji.

Zadanie 7.

Podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów określonych w art. 13¹ i 15 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego.

Zadanie 8.

Wspieranie zatrudnienia socjalnego poprzez finansowanie Centrum Integracji Społecznej.

FINANSOWANIE REALIZACJI PROGRAMU

Źródła finansowania Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii:

- środki finansowe na realizację zadań Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii pochodzą z dochodów budżetu gminy z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych,
- zadania realizowane w ramach Gminnego Programu mogą być również finansowane z dotacji celowych oraz innych źródeł.

Realizatorem Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii jest Miejski Zespół Profilaktyki i Terapii Uzależnień (zgodnie z art. 4¹ ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi).

ZASADY WYNAGRADZANIA CZŁONKÓW GMINNEJ KOMISJI ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH

- Wynagrodzenie w wysokości 50 zł za każde posiedzenie przysługuje członkom Komisji za uczestnictwo i pracę w posiedzeniach Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz zespołów problemowych.
- Potwierdzeniem uczestnictwa w posiedzeniu Komisji i pracach zespołów problemowych jest podpisana lista obecności, która jest jednocześnie podstawą do dokonania wypłaty wynagrodzenia.
- Wypłata wynagrodzenia następuje jeden raz w miesiącu, na koniec danego miesiąca.